

॥ २० ॥ २१ ॥ शुभेति फलंस्वर्गनरकहृपं तेनमूढस्यतस्मान्नमोक्षोस्तीत्यर्थः ॥ २॥ दृष्टसामर्थ्यासत्यामपिदेवप्रतिकूल्यारफलंनजायतइत्याह क्षेत्रेइति उपितेन्युमे एवमच्चित्तेदुर्योधनादीनांचित्तेदृद्धहितो पदेशोदयामवतीतिभावः ॥ २३ ॥ यथानसाधुअशुभस्यान्तथामताक्षेणशकुनिकाकृतं पांडवेनचतदानीमेवतान्अनिघ्नतासाधुकृतं मयाचतथाकृतंयथायंअंतकालउपस्थितइतिशेषः ॥ २४ ॥ प्रवास्यतिवा तइतिशेषः प्रजास्यतिअपत्यंजनयिष्यति क्षपादौरात्र्यादौ एतस्यपापस्यफलंअपरिहार्यमितिभावः ॥ २५ ॥ कथंतर्हिप्रागेवैतन्नचितितमित्याशंक्याह क्रियेतेति यद्येवंविवेकोन्मृणांभवेत्तर्हिचित्तंकस्माद्धे तोरस्मदादिरन्वयायेनापिक्रियेतसाधयेत् त्वंमूर्खोसीतिचेत्अपरेपिपूर्वराजानःकस्मान्चित्तंकुर्युःअर्जयेयुः अर्जितंवाचित्तंपुरुषाःसाधवोपिकथंचित्धर्मकामाद्यर्थेवाकस्मान्नदधुःनपरित्यजेयुः तस्मात्वाणि नांचित्तस्यार्जनेअर्जितस्यपालनेचस्वाभाविकीबुद्धिरपरिहार्येतिभावः वित्तेनेतिगौडपाठेतुवित्तेनेहेतुनावित्तार्थकस्मात्क्रियेतयत्नइतियत्नंकुर्युरितिचअध्याहृत्ययोज्यं कथंचिद्व्युरितिदुस्प्रजलंचत

गांडीवधन्वाचवकोदरश्चसंरंभिणावंतककालकल्पौ ॥ नशेषयेतांयुधिशत्रुसेनांशरान्किरंतावशानिप्रकाशान् ॥ २० ॥ दुर्योधनःशकुनिःसूतपुत्रोदुःशासनश्चापिसुमंदचेताः ॥ मधुप्रपञ्चंतिनतुप्रपातंयद्युतमालंब्यहरंतिराज्यं ॥ २१ ॥ शुभाशुभंकर्मनरोहिरुत्वाप्रतीक्षतेतस्यफलंस्मकर्ता ॥ सतेनमुत्थत्यवशःफलेनमोक्षःकथंस्यात्पुरुषस्यतस्मात् ॥ २२ ॥ क्षेत्रेसुरुष्ट्युपितेचबीजेदेवेचवर्षत्युतकालयुक्तं ॥ नस्यात्फलंतस्यकुतःप्रसिद्धिरन्यत्रदैवादितिचिंतया मि ॥ २३ ॥ कृतंमताक्षेणयथानसाधुसाधुप्रवृत्तेनचपांडवेन ॥ मयाचदुष्पुत्रवशानुगेनयथाकुरूणामयमंतकालः ॥ २४ ॥ ध्रुवंप्रवास्यत्यसमीरितोपिध्रुवं प्रजास्यत्युतर्गभिणीया ॥ ध्रुवंदिनादौरजनीप्रणाशस्तथाक्षपादौचदिनप्रणाशः ॥ २५ ॥ क्रियेतकस्मादपरेचकुर्युर्वित्तंनदधुःपुरुषाःकथंचित् ॥ प्राप्यार्थकालंचभवेदनर्थःकथंनुतत्स्यादितितल्लुतःस्यात् ॥ २६ ॥ कथंनुभिधेतनचस्रवेतनचप्रसिच्येदितिरक्षितव्यं ॥ अरक्ष्यमाणंशतथाप्रकीर्येध्रुवंननाशोस्तिरुतस्य लोके ॥ २७ ॥

स्यैवोक्तं नन्वर्जनाभावेवकोदोषइत्यतआह प्राप्येति अर्थकालंअर्थसाध्यदारक्रियादिकालंयौवनादिकंप्राप्यअनर्थःव्याकुलत्वंभवेत् तदेवाह तत्तदनसाध्यंकार्यंकथंनुकेन प्रकारेणवाममनिर्धनस्यस्यात् कुतोवाउपायातत्तद्धनंमनिर्देवस्यस्यात्संपद्येतेतिचित्ताहृपोऽनर्थःस्यादेवेत्यर्थः ॥ २६ ॥ नन्वेवमर्थस्यइदानीमप्यनर्थकरत्वंजानतात्वयापांडवानामंशःसुत्यजस्ततश्चननाशशंकास्तिइत्याशंक्याह कथंनुइति पुत्रवत्पुत्रवच्चपिद्विभूतःप्रियतमश्चार्थःकथंनुभिद्येतद्विधाभवेत्तुवेणुरिवकरपत्रेणनकथंचिद्रेतुंशक्यइतिभावः नचस्रवेतआमपात्राज्जलमिवस्तोकंस्तोकमपिनबहिर्गच्छेत् प्रार्थनायांलिङ् एवमहंप्रार्थयामि तेनपरैर्यामपंचकमपियाचितंचेन्नदास्यामीतिदर्शितं नचप्रसिच्येतपात्रधारयावानबहिर्गच्छेत्तेनार्धराज्यदानंसुतरानंदेयमित्युक्तं इतिहेतोर्धनरक्षितव्यमेवनस्तोकमर्धवा तेभ्यःप्रदेयमितिभावः तत्रहेतुःअरक्ष्यमाणंशतथाप्रकीर्येदिति अर्थनाशएवमहाननर्थइत्यर्थः नन्वर्थेनापिपुत्रनाशःसंभाव्यतइत्याशंक्याह ध्रुवमिति तेषांमरणंदुर्गतिवदिवकतादुर्निवार्याकिमर्थदानेनप्रत्यक्षदुःखेनेतिभावः ॥ २७ ॥